

ความสัมพันธ์ระหว่างภาวะผู้นำทางวิชาการกับประสิทธิผลการบริหาร สถานศึกษาในยุคดิจิทัลดิสรักชันของโรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาแพร่

RELATIONSHIP BETWEEN ACADEMIC LEADERSHIP AND THE EFFECTIVENESS OF SCHOOL ADMINISTRATION IN DIGITAL DISRUPTION ERA OF SECONDARY SCHOOLS UNDER THE PHRAE SECONDARY EDUCATIONAL SERVICE AREA

พิชินาท กุมภารณ^{1*}, หยกแก้ว กมลวรเดช¹, และสุกัญญา รุจิเมธธาส¹
Pichinart Kumpawan^{1*}, Yokkaew Kamolvoradej¹, and Sukunya Rujimethabhas¹

Received : 20 June 2022

Revised : 18 August 2022

Accepted : 23 August 2022

บทคัดย่อ

บทความวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) ศึกษาภาวะผู้นำทางวิชาการในยุคดิจิทัลดิสรักชัน 2) ศึกษาประสิทธิผลการบริหารสถานศึกษาในยุคดิจิทัลดิสรักชัน และ 3) ศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างภาวะผู้นำทางวิชาการกับประสิทธิผลการบริหารสถานศึกษาในยุคดิจิทัลดิสรักชันของโรงเรียนมัธยมศึกษาสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาแพร่ ประชากรในการวิจัยคือผู้บริหารและครูในโรงเรียนมัธยมศึกษา ทั้ง 16 โรงเรียน จำนวน 719 คน กลุ่มตัวอย่างคือ ผู้บริหารและครู โดยใช้ตารางกำหนดขนาดกลุ่มตัวอย่างของเครจซี่และมอร์แกน และใช้วิธีการสุ่มแบบแบ่งชั้น เก็บข้อมูลได้ จำนวน 217 คน เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลเป็นแบบสอบถามแบบมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ เกี่ยวกับภาวะผู้นำทางวิชาการในยุคดิจิทัลดิสรักชันมีค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ .98 และประสิทธิผลการบริหารสถานศึกษาในยุคดิจิทัลดิสรักชันมีค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ .98 สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ค่าเฉลี่ย ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์อย่างง่ายของเพียร์สัน

ผลการวิจัยพบว่า 1) ค่าเฉลี่ยภาพรวมทั้ง 6 ด้านของภาวะผู้นำทางวิชาการในยุคดิจิทัลดิสรักชันของผู้บริหารและครูอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.27$, S.D.) 2) ค่าเฉลี่ยภาพรวมทั้ง 5 ด้านของประสิทธิผลการบริหารสถานศึกษาในยุคดิจิทัลดิสรักชันของผู้บริหารและครูอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.29$, S.D. = 0.66) และ 3) ภาวะผู้นำทางวิชาการกับประสิทธิผลการบริหารสถานศึกษาในยุคดิจิทัลดิสรักชันของโรงเรียนมีความสัมพันธ์กันในระดับสูงมาก ($r = 0.907$) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01

¹คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏอุดรดิตถ์

¹Faculty of Education, Uttaradit Rajabhat University

*ผู้พิมพ์ประสานงาน E-mail: pichinart.k@gmail.com

คำสำคัญ: ภาวะผู้นำทางวิชาการ ประสิทธิภาพการบริหารสถานศึกษา ยุคดิจิทัลดิสรัปชัน

ABSTRACT

This research was aimed at: 1) examining the level of academic leadership of school administrators and teachers, 2) examining the level of the effectiveness of school administration, and 3) investigating the relationship between academic leadership and the effectiveness of school administration in the digital disruption era of secondary schools under the Phrae Secondary Educational Service Area. The population of the study was 719 school administrators and teachers from all 16 schools. The participants of the study were 217 school administrators and teachers. The sample size was determined through the table of Krejcie and Morgan and the participants were drawn by using proportional stratified random sampling design. The research instrument was a five-point rating scale questionnaire on academic leadership, with the reliability of .98 and the effectiveness of school administration in the digital disruption era of the secondary schools, with the reliability of .98. The data were analyzed by mean, standard deviation, and Pearson's Product – Moment Correlation Coefficient.

The results revealed as follows. 1) The overall academic leadership of school administrators and teachers was at a high level ($\bar{X} = 4.27$, S.D. = 0.65). 2) The overall effectiveness of school administration in the digital disruption era was at a high level ($\bar{X} = 4.29$, S.D. = 0.66). 3) Academic leadership and the effectiveness of school administration in the digital disruption era was correlated at a very high level ($r = 0.907$) at a statistical significance level of 0.01.

Keywords: Academic Leadership, Effectiveness of School Administration,
Digital Disruption Era

บทนำ

โลกยุคดิสรัปชัน (Disruption) หมายถึงการเปลี่ยนแปลงของโลกที่สิ่งหนึ่งมาแทนที่สิ่งหนึ่ง และทำให้เกิดการเปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็วอันเป็นผลมาจากการพัฒนานวัตกรรมและเทคโนโลยี (พัชรภรณ์ ดวงชื่น, 2561) ส่งผลต่อการเปลี่ยนแปลงทั้งพฤติกรรมของมนุษย์ การเปลี่ยนแปลงทางโครงสร้างเศรษฐกิจ สังคม เทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารมวลชน และการศึกษา แต่แท้จริงแล้วดิสรัปชันไม่จำเป็นต้องมาจากหรือเกี่ยวข้องกับการเปลี่ยนแปลงทางเทคโนโลยีเลยก็ได้ เช่น วิกฤตการณ์โรคระบาดของไวรัสโคโรนา (COVID-19) ที่ลักษณะของการเปลี่ยนแปลงในช่วงแรกจะไม่รวดเร็วและรุนแรง แต่การเปลี่ยนแปลงในช่วงเวลาหลังจากนั้นจะทวีความรุนแรงขึ้นอย่าง

รวดเร็วจนกลายเป็นการเปลี่ยนแปลงที่รวดเร็วรุนแรงกว่าที่คาดคิด หรือที่เรียกว่า “ดิสรัปชัน” (สันติธาร เสถียรไทย, 2563)

วิกฤตการณ์โรคระบาดของไวรัสโคโรนา (COVID-19) ตั้งแต่ปี พ.ศ. 2562 เป็นต้นมาจนถึงปัจจุบันได้สร้างผลกระทบเป็นวงกว้างและความเปลี่ยนแปลงอย่างใหญ่หลวงให้แก่โลก โดยเฉพาะอย่างยิ่งการศึกษา สิ่งหนึ่งที่เห็นได้ชัดถึงการเปลี่ยนแปลงที่เกิดขึ้นกับวงการศึกษาคือการนำเทคโนโลยีดิจิทัลมาเป็นส่วนสำคัญในการจัดการเรียนการสอน ทำให้ผู้เรียนต้องปรับกระบวนการเรียนจากเรียนที่โรงเรียนกลายเป็นการเรียนที่บ้านแทน ฉะนั้นการจัดการเรียนการสอนในยุคนี้ต้องตระหนักถึงการสอนที่จะมีทั้งทักษะวิชาการ ทักษะวิชาชีพ และทักษะวิชาชีพชีวิตในยุคโควิด-19 การออกแบบการเรียนรู้ที่เปลี่ยนไป การประเมินเพื่อการพัฒนา (Formative Assessment) รวมถึงทักษะด้านดิจิทัล (Digital Literacy) และการปรับตัวให้เข้ากับสถานการณ์ (Adaptability) อันเป็นทักษะที่สำคัญสำหรับผู้เรียนในยุคดิจิทัลนี้ (สมพร ปานดำ, 2563)

ประเด็นต่าง ๆ ดังกล่าวนับได้ว่ามีความสอดคล้องกับนโยบายทางการศึกษาของชาติที่มุ่งพัฒนาหลักสูตรที่ทันต่อการเปลี่ยนแปลง เน้นกระบวนการคิดวิเคราะห์และการเรียนเชิงรุก พัฒนาคู่มือที่มีทักษะที่เป็นวิทยากรมืออาชีพ และเน้นการใช้แพลตฟอร์มดิจิทัลเป็นส่วนหนึ่งของการเรียนการสอนมากขึ้น (กระทรวงศึกษาธิการ, 2563) ดังนั้นการพัฒนาศึกษาในปัจจุบันจึงมุ่งเน้นไปที่ทักษะการเรียนรู้ดิจิทัลของนักเรียน ซึ่งผู้บริหารสถานศึกษาเป็นผู้มีบทบาทสำคัญอย่างมากในการขับเคลื่อนให้ประสบผลสำเร็จ กล่าวคือผู้บริหารสถานศึกษาจะต้องเป็นผู้นำด้านเทคโนโลยีดิจิทัล เป็นผู้อำนวยความสะดวก สนับสนุน ส่งเสริมการแข่งขันในยุคโลกาภิวัตน์ (Globalization) (ชีวิน อ่อนลออ และคณะ, 2563) ผลการวิจัยของ สุภวัช เชาวันเกษม และคณะ (2563) ยืนยันว่าความสัมพันธ์ระหว่างภาวะผู้นำยุคดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษากับประสิทธิผลโรงเรียนว่ามีความสัมพันธ์กันอยู่ในระดับมากอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ โดยเฉพาะอย่างยิ่งองค์ประกอบในมิติวิสัยทัศน์ การเป็นผู้นำยุคเศรษฐกิจดิจิทัลที่มีประสิทธิภาพจะต้องไม่หยุดนิ่งอยู่กับที่ได้ ต้องเป็นพลวัต (Dynamic) ต้องมีสมรรถนะทางการบริหารที่จำเป็นในศตวรรษที่ 21 ต้องมีทักษะของการเป็นนวัตกรรม มีสมรรถนะตามมาตรฐานด้านเทคโนโลยีของผู้บริหาร(ต้องลักษณะ บัญธรรม, 2559)

อย่างไรก็ดีจากการศึกษางานวิจัยที่เกี่ยวข้องพบว่ายังไม่พบงานวิจัยที่มุ่งศึกษาเกี่ยวกับภาวะผู้นำทางวิชาการในยุคดิจิทัลดิสรัปชัน รวมทั้งไม่มีการศึกษาเรื่องประสิทธิผลการบริหารจัดการสถานศึกษาในยุคดิจิทัลดิสรัปชันในสถานศึกษาขั้นพื้นฐานอย่างกว้างขวางและแพร่หลาย ด้วยเหตุนี้ผู้วิจัยจึงมีความสนใจที่จะศึกษาเรื่อง ความสัมพันธ์ระหว่างภาวะผู้นำทางวิชาการกับประสิทธิผลการบริหารสถานศึกษาในยุคดิจิทัลดิสรัปชันของโรงเรียนมัธยมศึกษาสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาแพร่ ซึ่งยังขาดการประเมินภาวะผู้นำทางวิชาการและระดับประสิทธิผลการบริหารสถานศึกษาในยุคปัจจุบัน รวมถึงศึกษาความสัมพันธ์ของทั้งสองประเด็นนี้ เพื่อนำไปสู่การเชื่อมโยงข้อมูลสารสนเทศ และเพื่อกำหนดนโยบาย วางแนวทางพัฒนาสถานศึกษา และพัฒนาภาวะผู้นำทางวิชาการของยุคดิจิทัลดิสรัปชันต่อไป

วัตถุประสงค์การวิจัย

1. เพื่อศึกษาระดับภาวะผู้นำทางวิชาการในยุคดิจิทัลระดับชั้นของโรงเรียนมัธยมศึกษาสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาแพร่
2. เพื่อศึกษาระดับประสิทธิผลการบริหารสถานศึกษาในยุคดิจิทัลระดับชั้นของโรงเรียนมัธยมศึกษาสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาแพร่
3. เพื่อศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างภาวะผู้นำทางวิชาการกับประสิทธิผลการบริหารสถานศึกษาในยุคดิจิทัลระดับชั้นของโรงเรียนมัธยมศึกษาสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาแพร่

วิธีดำเนินการวิจัย

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากรในการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ ผู้บริหารและครูโรงเรียนมัธยมศึกษาสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาแพร่ ปีการศึกษา 2564 จำนวนทั้งหมด 16 แห่ง รวมทั้งสิ้น 719 คน

กลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ ผู้บริหารและครูในโรงเรียนมัธยมศึกษาสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาแพร่ในปีการศึกษา 2564 ทั้งหมด 16 แห่ง โดยใช้ตารางกำหนดขนาดกลุ่มตัวอย่างของเครจซี่และมอร์แกน (Krejcie & Morgan, 1970 อ้างใน ไพศาล วรคำ, 2564: 467) ได้กลุ่มตัวอย่างจำนวน 248 คน ใช้วิธีการสุ่มตัวอย่างแบบแบ่งชั้นตามสัดส่วน (Proportional Stratified Random Sampling)

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยจะใช้แบบสอบถามมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) ชนิด 5 ระดับ ซึ่งมี 3 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 เป็นแบบสอบถามข้อมูลเกี่ยวกับสถานภาพการดำรงตำแหน่ง ประสบการณ์ในตำแหน่ง และขนาดของโรงเรียน โดยมีลักษณะเป็นแบบตรวจสอบรายการ (Check List)

ตอนที่ 2 เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับระดับภาวะผู้นำทางวิชาการในยุคดิจิทัลระดับชั้นของผู้บริหารและครูในโรงเรียนมัธยมศึกษาสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาแพร่ จำนวน 6 ด้าน ได้แก่ 1) ด้านการกำหนดวิสัยทัศน์และเป้าหมาย 2) ด้านบุคลิกความเป็นผู้นำ 3) ด้านความสัมพันธ์ระหว่างบุคคลบนพื้นฐานความเข้าใจและไว้วางใจกัน 4) ด้านการจัดการเรียนการสอน การสร้างและใช้นวัตกรรมและเทคโนโลยีทางการศึกษา 5) ด้านการพัฒนาบุคลากรทั้งวิชาชีพและการใช้เทคโนโลยีดิจิทัล และ 6) ด้านการบริการองค์กรแบบมีส่วนร่วม มีลักษณะเป็น มาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) 5 ระดับ ดังนี้ ระดับมากที่สุด ระดับมาก ระดับปานกลาง ระดับน้อย และระดับน้อยที่สุด

ตอนที่ 3 เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับระดับประสิทธิผลการบริหารสถานศึกษาในยุคดิจิทัลระดับชั้นของโรงเรียนมัธยมศึกษาสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาแพร่ จำนวน 5 ด้าน ได้แก่ 1) ด้านหลักสูตรและการสอน 2) ด้านงบประมาณ 3) ด้านทรัพยากรบุคคล 4) ด้านการบริหาร

จัดการทรัพยากรอื่นๆและเทคโนโลยีดิจิทัลทางการศึกษา และ 5) ด้านการมีส่วนร่วมของชุมชนและเครือข่ายทางการศึกษา มีลักษณะเป็นมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) 5 ระดับ ดังนี้ ระดับมากที่สุด ระดับมาก ระดับปานกลาง ระดับน้อย และระดับน้อยที่สุด

การสร้างและการหาคุณภาพเครื่องมือ

1. ศึกษาแนวคิด ทฤษฎี หลักการ เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับภาวะผู้นำทางวิชาการและประสิทธิผลการบริหารสถานศึกษาในยุคดิจิทัลดิสรปชั้นเพื่อสังเคราะห์องค์ประกอบของตัวแปรที่ศึกษา

2. สร้างแบบสอบถามด้วยตนเองโดยอาศัยข้อมูลจากการศึกษาซึ่งเป็นคำถามเกี่ยวกับระดับภาวะผู้นำทางวิชาการของผู้บริหารและครูในโรงเรียนมัธยมศึกษาสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาแพร่ จำนวน 6 ด้าน คำถามเกี่ยวกับระดับประสิทธิผลการบริหารสถานศึกษาในยุคดิจิทัลดิสรปชั้นของโรงเรียนมัธยมศึกษาสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาแพร่ จำนวน 5 ด้าน

3. นำร่างแบบสอบถามที่สร้างขึ้นเสนอเสนอผู้เชี่ยวชาญด้านการบริหารการศึกษาด้านวัดและประเมินผล และด้านหลักสูตรและการจัดการเรียนรู้ จำนวน 5 คน ตรวจสอบ ได้แก่ ผู้อำนวยการโรงเรียนมัธยมศึกษาสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาแพร่ 1 คน ศึกษาานิเทศก์สำนักงานศึกษาธิการจังหวัดแพร่ 1 คน ผู้อำนวยการโรงเรียนมัธยมศึกษาสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาแพร่ 1 คน และอาจารย์มหาวิทยาลัย 2 คน เพื่อตรวจสอบความถูกต้องทั้งความตรงด้านเนื้อหา (Content Validity) ด้านรูปแบบของแบบสอบถาม (Format) ด้านการใช้ภาษา (Wording) ของข้อคำถามแต่ละข้อ และหาดัชนีความสอดคล้อง (Index of Item Objective Congruence: IOC) ของแบบสอบถาม โดยเลือกข้อคำถามที่มีค่าดัชนีความสอดคล้องตั้งแต่ .50 ขึ้นไปมาใช้ ซึ่งได้ค่าดัชนีความสอดคล้อง ระหว่าง .60-1.00

4. ปรับปรุงแบบสอบถามตามข้อเสนอแนะของผู้เชี่ยวชาญ จากนั้นนำแบบสอบถามที่ปรับปรุงแก้ไขแล้วไปทดลองใช้ (Try - out) กับผู้บริหารและครูในโรงเรียนมัธยมศึกษาสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาแพร่ ซึ่งไม่ใช่กลุ่มตัวอย่างในการศึกษาครั้งนี้ จำนวน 30 คน

5. นำแบบสอบถามที่ทดลองใช้ไปคำนวณหาความเชื่อมั่น (Reliability) ของแบบสอบถามทั้งฉบับโดยใช้สัมประสิทธิ์แอลฟาตามวิธีของครอนบาค (Cronbach's α -Coefficient) แบบสอบถามภาวะผู้นำทางวิชาการในยุคดิจิทัลดิสรปชั้นมีค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ .98 และแบบสอบถามประสิทธิผลการบริหารสถานศึกษาในยุคดิจิทัลดิสรปชั้นมีค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ .98

การเก็บรวบรวมข้อมูล

การเก็บรวบรวมข้อมูลสำหรับการศึกษาในครั้งนี้ ผู้วิจัยจะดำเนินการใช้แบบสอบถามกับประชากรกลุ่มตัวอย่าง จำนวน 248 คน ตามขั้นตอน ดังนี้

1. ผู้วิจัยทำหนังสือถึงผู้อำนวยการโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาแพร่ เพื่อขอความอนุเคราะห์ในการเก็บรวบรวมจากผู้บริหารและครูในสังกัดที่เป็นกลุ่มตัวอย่าง

2. ผู้วิจัยจะนำแบบสอบถามที่จัดทำขึ้นไปดำเนินการเก็บข้อมูลผู้บริหารและครูสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาแพร่ ที่เป็นกลุ่มตัวอย่าง

3. ผู้วิจัยจะดำเนินการเก็บรวบรวมแบบสอบถามคืน โดยได้ดำเนินการในช่วงเดือนมีนาคมถึงเดือนเมษายน 2565 และได้แบบสอบถามกลับคืนมาทั้งสิ้น 217 ฉบับ คิดเป็นร้อยละ 87 ของกลุ่มตัวอย่าง

การวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยวิเคราะห์ข้อมูลทางสถิติโดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูปตามลำดับขั้นตอน ดังนี้

1. วิเคราะห์ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม ได้แก่ สถานภาพการดำรงตำแหน่ง ประสบการณ์ในตำแหน่ง และขนาดของโรงเรียน โดยการแจกแจงความถี่ (f) และหาร้อยละ

2. วิเคราะห์ข้อมูลตอนที่ 2 ระดับภาวะผู้นำทางวิชาการในยุคดิจิทัลดิสรพ์ชั้นของผู้บริหารและครูในโรงเรียนมัธยมศึกษาสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาแพร่ จำนวน 6 ด้าน และ ตอนที่ 3 ประสิทธิภาพการบริหารสถานศึกษาในยุคดิจิทัลดิสรพ์ชั้นของโรงเรียนมัธยมศึกษาสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาแพร่ จำนวน 5 ด้าน โดยการหาค่าเฉลี่ย (Mean: $\bar{X}$) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation: S.D.) ด้วยการกำหนดเกณฑ์และความหมายของข้อมูลจากค่าเฉลี่ย (Mean: $\bar{X}$) ตามแนวความคิดของ บุญชม ศรีสะอาด (2553: 133) กำหนดการแปลผล ดังนี้ 4.51 - 5.00 หมายถึง อยู่ในระดับมากที่สุด, 3.51 - 4.50 หมายถึง อยู่ในระดับมาก, 2.51 - 3.50 หมายถึง อยู่ในระดับปานกลาง, 1.51 - 2.50 หมายถึง อยู่ในระดับน้อย และ 1.00 - 1.50 หมายถึง อยู่ในระดับน้อยที่สุด

3. วิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างภาวะผู้นำทางวิชาการกับประสิทธิภาพการบริหารสถานศึกษาในยุคดิจิทัลดิสรพ์ชั้นของโรงเรียนมัธยมศึกษาสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาแพร่ โดยใช้สถิติหาค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์อย่างง่ายของเพียร์สัน (Pearson's Product - Moment Correlation Coefficient)

สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

1. สถิติพื้นฐาน ได้แก่ ค่าเฉลี่ย และค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน

2. สถิติที่ใช้หาคุณภาพเครื่องมือวิจัย

2.1 การหาค่าความตรงเชิงเนื้อหา (Content Validity) ของข้อคำถามแต่ละข้อและหาดัชนีความสอดคล้อง (Index of Item Objective Congruence: IOC) ของผู้เชี่ยวชาญ

2.2 การวิเคราะห์หาค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถาม โดยใช้สูตรสัมประสิทธิ์แอลฟาของครอนบาค (Cronbach's Alpha-Coefficient)

3. สถิติที่ใช้ในการทดสอบสมมติฐาน

การศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างภาวะผู้นำทางวิชาการกับประสิทธิภาพการบริหารสถานศึกษาในยุคดิจิทัลดิสรพ์ชั้นของโรงเรียนมัธยมศึกษาสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาแพร่ ใช้วิธีการหาค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์อย่างง่ายของเพียร์สัน (Pearson's Product -

Moment Correlation Coefficient) โดยใช้เกณฑ์การวิเคราะห์ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ (r) ดังนี้ (ชูศรี วงศ์รัตน์, 2552: 314)

ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ 0.81-1.00 หมายถึง มีความสัมพันธ์ระดับสูงมาก
ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ 0.61-0.80 หมายถึง มีความสัมพันธ์ระดับสูง
ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ 0.41-0.60 หมายถึง มีความสัมพันธ์ระดับปานกลาง
ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ 0.21-0.40 หมายถึง มีความสัมพันธ์ระดับต่ำ
ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ 0.00-0.20 หมายถึง มีความสัมพันธ์ระดับต่ำมากหรือไม่สัมพันธ์

ผลการวิจัย

1. ผลการศึกษาระดับภาวะผู้นำทางวิชาการในยุคดิจิทัลดิสรูปชั้นของผู้บริหารและครูในโรงเรียนมัธยมศึกษาสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาแพร่ แสดงในตารางที่ 1 ดังนี้

ตารางที่ 1 ภาวะผู้นำทางวิชาการในยุคดิจิทัลดิสรูปชั้นของผู้บริหารและครูในโรงเรียนมัธยมศึกษาสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาแพร่

ระดับภาวะผู้นำทางวิชาการ ในยุคดิจิทัลดิสรูปชั้น	ค่าสถิติ		การแปลความหมาย
	$\bar{X}$	S.D.	
1. ด้านการกำหนดวิสัยทัศน์และเป้าหมาย	4.34	0.68	ระดับมาก
2. ด้านบุคลิกความเป็นผู้นำ	4.25	0.67	ระดับมาก
3. ด้านความสัมพันธ์ระหว่างบุคคลบนพื้นฐานความเข้าใจและไว้วางใจกันในองค์กร	4.24	0.74	ระดับมาก
4. ด้านการจัดการเรียนการสอน การสร้างและใช้นวัตกรรมและเทคโนโลยีทางการศึกษา	4.32	0.67	ระดับมาก
5. ด้านการพัฒนาบุคลากรทั้งวิชาชีพและการใช้เทคโนโลยีดิจิทัล	4.29	0.70	ระดับมาก
6. ด้านการบริการองค์กรแบบมีส่วนร่วม	4.20	0.72	ระดับมาก
รวม	4.27	0.65	ระดับมาก

ระดับภาวะผู้นำทางวิชาการในยุคดิจิทัลดิสรูปชั้นของผู้บริหารและครูในโรงเรียนมัธยมศึกษาสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาแพร่จำนวน 6 ด้าน โดยภาพรวมพบว่าอยู่ในระดับมากทุกด้าน ($\bar{X} = 4.27$, S.D. = 0.65) เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่า มีด้านที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ ด้านการกำหนดวิสัยทัศน์และเป้าหมาย ($\bar{X} = 4.34$) รองลงมาคือ ด้านการจัดการเรียนการสอน การสร้างและใช้นวัตกรรมและเทคโนโลยีทางการศึกษา ($\bar{X} = 4.32$) ลำดับถัดมาคือ ด้านการพัฒนาบุคลากรทั้งวิชาชีพและการใช้เทคโนโลยีดิจิทัล ($\bar{X} = 4.29$) ด้านบุคลิกความเป็นผู้นำ

($\bar{X} = 4.25$) ด้านความสัมพันธ์ระหว่างบุคคลบนพื้นฐานความเข้าใจและไว้วางใจกันในองค์กร ($\bar{X} = 4.24$) และด้านการบริหารองค์กรแบบมีส่วนร่วม ($\bar{X} = 4.20$) ตามลำดับ

2. ผลการศึกษาระดับประสิทธิผลการบริหารสถานศึกษาในยุคดิจิทัลตีสรรปชั้นของผู้บริหารและครูในโรงเรียนมัธยมศึกษาสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาแพร่ แสดงในตารางที่ 2 ดังนี้

ตารางที่ 2 ประสิทธิผลการบริหารสถานศึกษาในยุคดิจิทัลตีสรรปชั้นของผู้บริหารและครูในโรงเรียนมัธยมศึกษาสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาแพร่

ระดับประสิทธิผลการบริหารสถานศึกษา ในยุคดิจิทัลตีสรรปชั้น	ค่าสถิติ		การแปลความหมาย
	$\bar{X}$	S.D.	
1. ด้านหลักสูตรและการสอน	4.31	0.68	ระดับมาก
2. ด้านงบประมาณ	4.32	0.72	ระดับมาก
3. ด้านทรัพยากรบุคคล	4.27	0.69	ระดับมาก
4. ด้านการบริหารจัดการทรัพยากรอื่น ๆ และเทคโนโลยีดิจิทัลทางการศึกษา	4.27	0.68	ระดับมาก
5. ด้านการมีส่วนร่วมของชุมชนและเครือข่ายทางการศึกษา	4.28	0.74	ระดับมาก
รวม	4.29	0.66	ระดับมาก

ระดับประสิทธิผลการบริหารสถานศึกษาในยุคดิจิทัลตีสรรปชั้นของผู้บริหารและครูในโรงเรียนมัธยมศึกษาสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาแพร่ จำนวน 5 ด้านโดยภาพรวมอยู่ในระดับมากทุกด้าน ($\bar{X} = 4.29$, S.D. = 0.66) เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่า มีด้านที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ ด้านงบประมาณ ($\bar{X} = 4.32$) รองลงมาคือ ด้านหลักสูตรและการสอน ($\bar{X} = 4.31$) ลำดับถัดมา คือ ด้านการมีส่วนร่วมของชุมชนและเครือข่ายทางการศึกษา ($\bar{X} = 4.28$) ด้านทรัพยากรบุคคล ($\bar{X} = 4.27$) และด้านการบริหารจัดการทรัพยากรอื่น ๆ และเทคโนโลยีดิจิทัลทางการศึกษา ($\bar{X} = 4.27$) ตามลำดับ

3. ผลการศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างภาวะผู้นำทางวิชาการกับประสิทธิผลการบริหารสถานศึกษาในยุคดิจิทัลตีสรรปชั้นของโรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาแพร่ วิเคราะห์โดยใช้สถิติหาค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์แบบเพียร์สัน (Pearson's Product-Moment Correlation Coefficient) แสดงในตารางที่ 3 ดังนี้

ตารางที่ 3 ความสัมพันธ์ระหว่างภาวะผู้นำทางวิชาการกับประสิทธิผลการบริหารสถานศึกษา
ในยุคดิจิทัลระดับชั้นของโรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา
มัธยมศึกษาแพร่

ภาวะผู้นำทาง วิชาการในยุค ดิจิทัลระดับชั้น	ประสิทธิผลการบริหารสถานศึกษาในยุคดิจิทัลระดับชั้น					
	ด้าน หลักสูตร และการสอน (y1)	ด้าน งบประมาณ (y2)	ด้าน ทรัพยากร บุคคล (y3)	ด้านการบริหาร จัดการ ทรัพยากรอื่น ๆ และเทคโนโลยี ดิจิทัล ทางการศึกษา (y4)	ด้านการมี ส่วนร่วมของ ชุมชนและ เครือข่ายทาง การศึกษา (y5)	ytot
ด้านการกำหนด วิสัยทัศน์และ เป้าหมาย (x1)	.865**	.814**	.799**	.807**	.767**	.864**
ด้านบุคลิก ความเป็นผู้นำ (x2)	.850**	.790**	.779**	.807**	.768**	.853**
ด้านความสัมพันธ์ ระหว่างบุคคลบน พื้นฐานความเข้าใจ และไว้วางใจกัน ในองค์กร (x3)	.770**	.732**	.720**	.778**	.773**	.802**
ด้านการจัดการเรียน การสอน การสร้าง และใช้นวัตกรรม และเทคโนโลยี ทางการศึกษา (x4)	.881**	.838**	.826**	.833**	.796**	.889**
ด้านการพัฒนาบุคคล ทั้งวิชาชีพและ การใช้เทคโนโลยี ดิจิทัล (x5)	.841**	.798**	.790**	.805**	.794**	.856**
ด้านการบริการ องค์กรแบบมีส่วน ร่วม (x6)	.816**	.801**	.760**	.805**	.784**	.843**
xtot	.893**	.848**	.831**	.859**	.830**	
รวม	.907**					

** มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

ความสัมพันธ์ระหว่างภาวะผู้นำทางวิชาการกับประสิทธิผลการบริหารสถานศึกษาในยุคดิจิทัลระดับชั้นของโรงเรียนมัธยมศึกษาสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาแพร่ ในภาพรวมพบว่า มีความสัมพันธ์กันระดับสูงมากในทิศทางบวก ($r = 0.907$) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 และเมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่ามีความสัมพันธ์กันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ ระหว่าง .720 - .881 คู่ที่มีความสัมพันธ์กันสูงที่สุด คือ ด้านการจัดการเรียนการสอน การสร้างและใช้นวัตกรรมและเทคโนโลยีทางการศึกษา (x_4) กับ ด้านหลักสูตรและการสอน (y_1) ($r = 0.881$) รองลงมา คือ ด้านการกำหนดวิสัยทัศน์และเป้าหมาย (x_1) กับ ด้านหลักสูตรและการสอน (y_1) ($r = 0.865$) ถัดไปคือ คู่ของ ด้านบุคลิกความเป็นผู้นำ (x_2) กับ ด้านหลักสูตรและการสอน (y_1) ($r = 0.850$) ส่วนคู่ที่มีความสัมพันธ์กันต่ำที่สุด ด้านความสัมพันธ์ระหว่างบุคคลบนพื้นฐานความเข้าใจและไว้วางใจกันในองค์กร (x_3) กับ ด้านทรัพยากรบุคคล (y_3) ($r = 0.720$) แต่ก็ยังมีความสัมพันธ์กันทางบวกในระดับสูง อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01

อภิปรายผลการวิจัย

ภาวะผู้นำทางวิชาการในยุคดิจิทัลระดับชั้นของผู้บริหารและครู ในโรงเรียนมัธยมศึกษาสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาแพร่ จากการศึกษาพบว่า โดยภาพรวมทุกด้านอยู่ในระดับมาก โดยเฉพาะอย่างยิ่งด้านการกำหนดวิสัยทัศน์และเป้าหมาย ด้านการจัดการเรียนการสอน การสร้างและใช้นวัตกรรมและเทคโนโลยีทางการศึกษา และด้านการพัฒนาบุคลากรทั้งวิชาชีพและการใช้เทคโนโลยีดิจิทัล อาจจะเพราะหัวใจสำคัญของการเป็นผู้นำทางวิชาการในยุคดิจิทัลระดับชั้นก็คือการที่สามารถมองเห็นปัญหา สามารถวางแผนร่วมกับผู้มีส่วนได้ส่วนเสียในการกำหนดวิสัยทัศน์และเป้าหมายสู่การเป็นโรงเรียนคุณภาพ สอดคล้องกับการศึกษาของ ทินกร บัวชู และทิพภาพร บัวชู (2562) ที่เห็นว่าผู้บริหารยุคใหม่ต้องสามารถออกแบบสถานศึกษาร่วมกับครูผู้สอน ผู้เรียน และผู้มีส่วนได้ส่วนเสียในการกำหนดวิสัยทัศน์และเป้าหมาย ปรับโครงสร้างองค์กรและวิธีการบริหารจัดการที่เหมาะสมกับโรงเรียนดิจิทัล ส่งเสริมบุคคลให้มีความรู้ ทักษะความสามารถด้านดิจิทัล และสนับสนุนอุปกรณ์เครื่องมือเพื่อการพัฒนาสู่โรงเรียนดิจิทัล สอดคล้องกับทัศนะของ สุภัทรศักดิ์ คำสามารถ, ศิรินทิพย์ กุลจิตรตรี, และโกวิท จันทะपालะ (2563) ที่เชื่อว่าผู้บริหารสถานศึกษาจำเป็นต้องเปลี่ยนทัศนคติต่อเทคโนโลยี ต้องมีความสามารถในการใช้เทคโนโลยี และปรับแนวคิด การบริหารของตนเองให้ทันต่อสถานการณ์ ทั้งนี้เพื่อให้สถานศึกษามีความทันสมัยสามารถบริหารสถานศึกษาได้อย่างมีคุณภาพในทุกๆ ด้าน โดยเฉพาะอย่างยิ่งในเรื่องของระบบสารสนเทศ และยังสัมพันธ์กับการศึกษาของปทุมพร เปียถนอม (2563) ที่ศึกษาเกี่ยวกับภาวะผู้นำทางการศึกษายุคการแทนที่ด้วยสิ่งใหม่ (Disruption) ได้ให้ทัศนะว่าหัวใจสำคัญของการสร้างภาวะผู้นำทางการศึกษายุคการแทนที่ด้วยสิ่งใหม่ คือการสร้างนวัตกรรม (Innovation) เพื่อการจัดการเรียนรู้ที่สอดคล้องกับบริบทที่แตกต่างกันของการจัดการเรียนรู้ ซึ่งต้องอาศัยกระบวนการที่มีประสิทธิภาพ มีความต่อเนื่อง มีการปรับปรุงเปลี่ยนแปลง ยืดหยุ่นเพื่อให้องค์กรเติบโตและอยู่รอด ดังนั้นในการกำหนดนโยบาย หรือวางแผนปฏิบัติการประจำปี ผู้บริหารและครูต้องร่วมเป็นผู้นำทางด้านวิชาการ ช่วยกันการกำหนดวิสัยทัศน์และเป้าหมายที่เป็นไปได้ ยืดหยุ่น ทันสมัย สอดคล้องกับ

นโยบายด้านการจัดการเรียนการสอน เน้นการประยุกต์ใช้เทคโนโลยีทางการศึกษา และต้องส่งเสริมให้บุคลากรในโรงเรียนสามารถเป็นทั้งผู้ใช้และผู้ผลิตนวัตกรรมทางการศึกษาได้ เพราะเป้าหมายที่ชัดเจนย่อมนำมาซึ่งแนวปฏิบัติชัดเจนและมันจะก่อให้เกิดประสิทธิภาพสูงสุดในการบริหารงาน

2. ประสิทธิภาพการบริหารจัดการสถานศึกษาในยุคดิจิทัลระดับขั้นของผู้บริหารและครูในโรงเรียนมัธยมศึกษาสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาแพร่ จากการศึกษาพบว่าโดยภาพรวมทุกด้านอยู่ในระดับมาก โดยเฉพาะอย่างยิ่งด้านงบประมาณ ด้านหลักสูตรและการสอน และด้านการมีส่วนร่วมของชุมชน โดยที่คะแนนเฉลี่ยด้านงบประมาณสูงสุดเป็นอันดับหนึ่ง อาจเป็นเพราะมองว่าในสถานการณ์ที่มีการแพร่ระบาดของโรคระบาดโควิด-19 และในยุคดิจิทัลระดับขั้นนี้โรงเรียนสามารถบริหารจัดการองค์กรด้านงบประมาณได้อย่างดีและมีประสิทธิภาพและประสิทธิผลเป็นเนื่องจากสถานการณ์เป็นตัวกำหนดให้แต่ละโรงเรียนต้องพิจารณาการใช้งบประมาณอย่างเคร่งครัดพิจารณาตามความจำเป็นเร่งด่วน หากมองในภาพกว้างคือโรงเรียนมีความสามารถในการบริหารจัดการปัญหาและปรับเปลี่ยนการบริหารภายในองค์กรได้ตามสถานการณ์ สอดคล้องกับงานวิจัยของวิมาลย์ ลีทอง (2563) ที่ศึกษาปัจจัยการบริหารที่ส่งผลต่อประสิทธิผลโรงเรียนสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐานในจังหวัดสกลนคร พบว่าปัจจัยการบริหารที่สามารถพยากรณ์ประสิทธิผลโรงเรียนได้หนึ่งในนั้น คือ โครงสร้างองค์กร การพัฒนาบุคลากร และงบประมาณ สอดคล้องกับผลการศึกษาของ ทิพวรรณ สำเภาแก้ว (2560) ที่พบว่าประสิทธิผลของสถานศึกษาสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาระดับมัธยมศึกษา เขต 2 ด้านที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุดคือด้านความสามารถในการปรับเปลี่ยนและพัฒนาสถานศึกษา รองลงมาคือ ด้านความสามารถในการแก้ปัญหาภายในสถานศึกษา ซึ่งการบริหารงบประมาณที่มีประสิทธิภาพจะเป็นเครื่องบ่งชี้ว่าโรงเรียนมัธยมศึกษาสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาแพร่ ประสบความสำเร็จในการบริหารจัดการด้านงบประมาณ และหลักสูตรการสอนในสถานการณ์ที่วิกฤต

จากการศึกษาพบว่าความสัมพันธ์ระหว่างภาวะผู้นำทางวิชาการกับประสิทธิภาพการบริหารสถานศึกษาในยุคดิจิทัลระดับขั้นของโรงเรียนมัธยมศึกษาสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาแพร่ความสัมพันธ์กันระดับสูงมากในทิศทางบวก ($r = 0.907$) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 กล่าวคือ ยังมีระดับภาวะผู้นำทางวิชาการสูงก็ยิ่งมีความสัมพันธ์เชิงบวกต่อระดับประสิทธิภาพการบริหารสถานศึกษาในยุคดิจิทัลระดับขั้นของโรงเรียน สอดคล้องกับงานวิจัยของสุภาวษ์ เขาวนเกษม, วิสุทธิ วิจิตรพัชรารมณ์ และสุภารัตน์ สารสว่าง (2563) ที่ชี้ให้เห็นว่าผู้บริหารที่แสดงออกถึงพฤติกรรมที่มีภาวะผู้นำยุคดิจิทัลในการกระตุ้นการเปลี่ยนแปลง ให้เกิดขึ้นในสถานศึกษามีการประชาสัมพันธ์ให้ผู้ปกครอง ชุมชน ผู้มีส่วนได้ส่วนเสียได้รับทราบถึงงานด้านต่าง ๆ ของสถานศึกษาก็นำมาทำให้เกิดการบริหารสถานศึกษาที่ประสิทธิผลสูงสุด โดยปัจจัยด้านภาวะผู้นำและการบริหารงานแบบมีส่วนร่วมของผู้ปกครองมีความสัมพันธ์และส่วนสำคัญอย่างยิ่งต่อคุณภาพการจัดการศึกษา (กันตพัฒน์ มณฑา, 2561; วิมาลย์ ลีทอง, 2563) และยิ่งในยุคดิจิทัลระดับขั้นนี้หากผู้นำมีวิสัยทัศน์ที่ก้าวหน้า และมีความเข้าใจ สามารถประยุกต์ใช้นวัตกรรมและเทคโนโลยีทางการศึกษามาเข้ากับการพัฒนาหลักสูตร ร่วมกับการคำนึงถึงปัจจัยแห่งความสำเร็จในยุคดิจิทัลระดับขั้น 4M ได้แก่ Man (ทรัพยากรบุคคล) Money (งบประมาณ) Material (วัสดุ) and Management (การจัดการ) (Supising et al., 2020) ก็ยิ่งจะเป็นเครื่องรับประกันถึงความสำเร็จในการเป็นผู้นำทาง

วิชาการและนำไปสู่การบริหารสถานศึกษาที่มีประสิทธิภาพได้ดียิ่งขึ้น ดังนั้นแล้วสถานศึกษาใดที่มีผู้บริหารและบุคลากรที่มีภาวะผู้นำทางวิชาการสูงก็ย่อมมีโอกาสแห่งความสำเร็จได้มากกว่าสถานศึกษาที่มีภาวะผู้นำทางวิชาการน้อย ทั้งนี้ความสำเร็จขององค์กรจะต้องขึ้นอยู่กับปัจจัยหลาย ๆ ด้านประกอบกันด้วย เช่น ทักษะการบริหารงานที่เน้นความมีส่วนร่วมของชุมชน และความสามารถทางด้านบริหารทรัพยากรทั้งคน เงิน และสิ่งของ

ข้อเสนอแนะ

ข้อเสนอแนะในการนำผลการวิจัยครั้งนี้ไปใช้

1. ผลการศึกษาระดับภาวะผู้นำทางวิชาการในยุคดิจิทัลดีสรัปชันของผู้บริหารและครูในโรงเรียนมัธยมศึกษาสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาแพร่ ด้านที่มีค่าเฉลี่ยต่ำที่สุดคือด้านการบริหารองค์กรแบบมีส่วนร่วม ดังนั้นผู้บริหารควรให้ความสำคัญกับการสร้างเครือข่ายความร่วมมือ และเปิดโอกาสให้ผู้มีส่วนได้ส่วนเสียมีบทบาทในการบริหารสถานศึกษามากขึ้น เพื่อเชื่อมโยงแลกเปลี่ยน เรียนรู้กับเครือข่ายในชุมชนนำไปสู่การพัฒนาการบริหารสถานศึกษาให้มีคุณภาพ

2. ผลการศึกษาระดับประสิทธิผลการบริหารสถานศึกษาในยุคดิจิทัลดีสรัปชันของผู้บริหารและครูในโรงเรียนมัธยมศึกษาสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาแพร่ ด้านที่มีค่าเฉลี่ยต่ำที่สุดคือด้านการบริหารจัดการทรัพยากรอื่นๆและเทคโนโลยีดิจิทัลทางการศึกษา ดังนั้น ผู้บริหารสถานศึกษาและผู้บริหารการศึกษาควรเร่งพัฒนาและปรับปรุงและบริหารทรัพยากร โดยเฉพาะด้านเทคโนโลยีดิจิทัลทางการศึกษา ไปควบคู่กับการสร้างเครือข่ายความร่วมมือระหว่างชุมชน องค์กรทั้งในชุมชนและระหว่างประเทศ และต้องเน้นที่การเปิดโอกาสให้ผู้มีส่วนได้ส่วนเสียมีส่วนร่วมในการบริหารสถานศึกษาด้วย

ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป

1. ควรมีการการศึกษาระดับความแปรปรวนระหว่างภาวะผู้นำทางวิชาการในยุคดิจิทัลดีสรัปชันและความแปรปรวนระหว่างประสิทธิผลการบริหารจัดการสถานศึกษาในยุคดิจิทัลดีสรัปชันของผู้บริหารและครูในโรงเรียนมัธยมศึกษาสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาแพร่ ระหว่างขนาดโรงเรียน และประสบการณ์ในการทำงานที่แตกต่างกัน

2. ควรมีการศึกษาวิจัยที่เกี่ยวกับองค์ประกอบของภาวะผู้นำทางวิชาการในยุคดิจิทัลดีสรัปชันหรือปัจจัยอื่น ๆ ที่สามารถส่งผลต่อประสิทธิผลการบริหารสถานศึกษา

3. ควรศึกษาเปรียบเทียบความสัมพันธ์ระหว่างความคิดเห็นที่มีต่อภาวะผู้นำทางวิชาการในยุคดิจิทัลดีสรัปชันของผู้บริหารสถานศึกษาและครู และประสิทธิผลการบริหารสถานศึกษาในยุคดิจิทัลดีสรัปชันของผู้บริหารสถานศึกษาและครูในโรงเรียนในเขตพื้นที่การศึกษาอื่น ๆ หรือโรงเรียนในสังกัดอื่น

เอกสารอ้างอิง

- กระทรวงศึกษาธิการ. (2563). **ประกาศกระทรวงศึกษาธิการ เรื่องนโยบายและจุดเน้นของกระทรวงศึกษาธิการ ปีงบประมาณ พ.ศ. 2564**. ออนไลน์:
<http://www.ops.moe.go.th/ops2017/attachments/article/5669/Image030120090930.pdf>, สืบค้นเมื่อ 10 พฤษภาคม 2564
- กันตพัฒน์ มณฑา. (2561). ปัจจัยที่ส่งผลต่อคุณภาพการศึกษาของโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การประถมศึกษา กรุงเทพมหานคร. **วารสารสหวิทยาการวิจัย: ฉบับบัณฑิตศึกษา**. 8(2): 289-296.
- ชีวิน อ่อนละอ, สุชาติ บางวิเศษ, กานนท์ แสนเภา, และสวิตา อ่อนละอ. (2563). ภาวะผู้นำยุคดิจิทัลสำหรับนักบริหารการศึกษา. **วารสารวิทยาลัยบัณฑิตเอเชีย**. 10(1): 108-119.
- ชูศรี วงศ์รัตน์. (2552). **เทคนิคการใช้สถิติเพื่อการวิจัย ฉบับปรับปรุง**. (พิมพ์ครั้งที่ 7). กรุงเทพฯ: ไทเนรมิตกิจ อินเตอร์ โพรเกรสซิฟ.
- ต้องลักษณะ บุญธรรม. (2559). การเป็นผู้นำยุคเศรษฐกิจดิจิทัลกับการพัฒนาที่ยั่งยืนขององค์กรทางการศึกษา. **วารสารวิชาการเศรษฐศาสตร์อุตสาหกรรม พระจอมเกล้าพระนครเหนือ**. 7(1): 217-225.
- ทินกร บัวชู และทิพาพร บัวชู. (2562). ภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษา. **วารสารเศรษฐศาสตร์สารคณะเศรษฐศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏบ้านสมเด็จเจ้าพระยา**. 13(2): 285-294.
- ทิพวรรณ สำเภาแก้ว. (2560). **ปัจจัยการบริหารที่ส่งผลต่อประสิทธิผลของสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสระบุรี เขต 2**. วิทยานิพนธ์ครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษา สำนักวิทยบริการและเทคโนโลยีสารสนเทศ มหาวิทยาลัยราชภัฏราชนครินทร์.
- บุญชม ศรีสะอาด. (2553). **การวิจัยเบื้องต้น**. (พิมพ์ครั้งที่ 8). กรุงเทพฯ: สุวีริยาสาส์น.
- ปทุมพร เปียถนอม. (2563). ภาวะผู้นำทางการศึกษายุคการแทนที่ด้วยสิ่งใหม่กับทิศทางการศึกษาไทย. **วารสารมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยนครพนม**. 10(3): 115-123.
- พัชรภรณ์ ดวงชื่น. (2561). เปลี่ยนมุมมองการบริหารองค์กรการศึกษาในโลก Disruptive. **วารสารบริหารการศึกษา มหาวิทยาลัยศิลปากร**. 8(2): 248-256.
- ไพศาล วรคำ. (2564). **การวิจัยทางการศึกษา (Educational Research)**. (พิมพ์ครั้งที่ 12). มหาสารคาม: ตักสิลาการพิมพ์.
- วิมาลย์ ลิทอง. (2563). **ปัจจัยการบริหารที่ส่งผลต่อประสิทธิผลโรงเรียน สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐานในจังหวัดสกลนคร**. วิทยานิพนธ์ครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร.
- สมพร ปานดำ. (2563). พลิกวิกฤตสู่โอกาสของอาชีวศึกษาไทยบนความปกติใหม่. **วารสารสังคมศาสตร์และมนุษยวิทยาเชิงพุทธ**. 5(7): 1-13.

สันติธาร เสถียรไทย. (2563). **ดิสรรัปชัน คือเสียงที่เราไม่ได้ยิน**. ออนไลน์:

<https://thestandard.co/disruption-sounds-that-we-cant-hear/>,
(2564, 8 มิถุนายน).

สุภวัช เชาว์เกษม, วิสุทธิ์ วิจิตรพัชรภรณ์ และสุตารัตน์ สารสว่าง. (2563). ความสัมพันธ์ระหว่าง
ภาวะผู้นำยุคดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษากับประสิทธิผลโรงเรียนสังกัดสำนักงาน
เขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาเขต 1. **วารสารการบริหารและนวัตกรรมการศึกษา**.
3(3): 85-99.

สุภัทรศักดิ์ คำสามารถ, ศิรินทิพย์ กุลจิตตรตรี และโกวิท จันทะपालะ. (2563). แนวทางการบริหาร
การศึกษาในยุคดิจิทัลดิสรรัปชัน. **Journal of Modern Learning Development**.
5(3): 245-259.

Supising, J., Puthaprasert, C., Musikanon, C., Pongkaew, P., & Kosanpipat, S. (2020).
COVID-19 and Disruption in Management and Education Academics.
Interdisciplinary Research Review. 16(2): 19-25.